

20. DAN

Kamp »Hu Firenze Camping in town« (N:43°45'56" E:11°18'55") v Firencah sva zapustila razočarana. Kot že rečeno cena 46 evrov za dve osebi in avtodom na premajhen prostoru za povprečen manj kot sedem metrov dolg avtodom, pač ne odraža tega kar kamp ponuja. Prvotno sva nameravala tu ostati dva dni, tako pa bo en dan čisto dovolj.

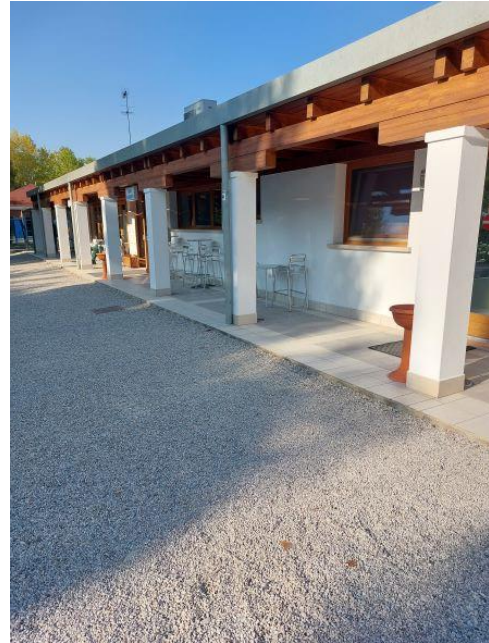
Pred nama je bilo nekaj nad 260 kilometrov vožnje po avtocesti, toda že priti iz kampa do avtoceste je včasih težava. Tokrat težav ni bilo in po nekaj kilometrih sva že bila na avtocesti za Bologno in nato do Benetk. To cesto pozna že iz leta 2011, ko sva prvič potovala v Firence. Takrat je bila kar v precej obupnem stanju, tako razpadajočih tunelov nisva videla še nikjer, toda gradili so novo, tu in tam vzporedno avtocesto, kar je obetalo. Ko sva isto avtocesto prevozila prav tako v smeri Firenc leta 2017, je že bila moderna in dobro urejena avtocesta, le nekaj kilometrov pred Firencami dela še niso bila končana, tako da smo ta del avtoceste takrat prevozili še po stari avtocesti.

Glede na to, da je od takrat minilo pet let, je bilo pričakovati, da bo avtocesta Bologna Firence sedaj v celoti nova ali obnovljena. Saj tudi je. Težava je v tem, da je kakšnih 20 kilometrov iz Firenc v smeri Bologne kašipot, levo Bologna, desno Bologna, številke ceste nisva niti dobro videla, a po spominu sodeč so enake, le da v levi smeri piše »panoramica«. Odločiti se je bilo treba v nekaj sekundah in oba sva soglašala, da greva po levi. Kaj kmalu sva ugotovila, da sva na cesti praktično sama in za trenutek sva pomislila, da voziva v napačni smeri, toda temu ni bilo tako. Desna smer pred razcepom za »dve« Bologni je bila očitno nova avtocesta, leva smer »panoramica« pa je bila stara avtocesta z razpadajočimi tuneli, ostrimi ovinki in neprestanimi ovirami zaradi obnovitvenih del. Toda poti nazaj žal ni bilo. Tik pred Bologno se cesti združita v eno. V Bologni moraš biti kar pazljiv voznik, da dobro spremljaš cestne oznake, kajti zaideš lahko iz avtoceste na vzporedne ceste ali celo proti Milanu. No nič od tega se ni zgodilo »zvozila sva« pravilno in pot nadaljevala mimo Padove proti Benetkam. A ni bilo čisto tako. Garmin naju je v okolici Padove usmeril iz avtoceste in zaupala sva mu. Garmin vse ve. Toda kaj kmalu sva ugotovila, da morava ponovno na avtocesto za Benetke, kar je najini potovanje podražilo za nekaj dodatnih evrov za avtocesto.

Kmalu sva prispela v Kamp Venezia (N:45°28'51" E:12°16'31"), ki ga že dolga leta pozna. V vseh teh letih lastniki očitno veliko vlagajo v širitev in modernizacijo kampa, kar je pohvalno. Širok dostop do kampa, velik prostor za čakanje pred recepcijo, velik prostor za recepcijo, restavracija s hrano po »slovenskih« cenah, lepo vzdrževan sanitarni blok, bazen (vstopnina 2,5 evra na dan) in še kaj, preseneti gosta. Človek bi pričakoval ceno okoli 50 evrov, toda temu ni tako. Cena kampa za dve osebi z avtodomom na parceli je sicer 26 evrov na dan, če pa si član ASCI kluba, kar midva sva, pa je cena 20 evrov na dan. Več kot spodobno, za to kar kamp nudi gostu. Tudi zato nekaj reklame za kamp v spodnjih slikah. Kamp seveda močno priporoča vsem, ki se boste z avtodomom znašli v Benetkah. Kamp je odprt celo leto.

Kamp Venezia - recepcija.

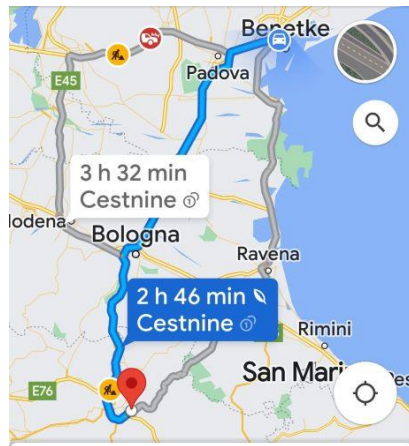
Restavracija.

Sanitarije.

Na najinem avtodomu še vedno plapola slovenska zastava.

2 h 46 min (263 km)

Današnja pot.

Danes sva prevozila 263 kilometrov, vožnja naj bi trajala 2 uri in 46 minut, a je s postanki trajala okoli 4 ure. Skupna povprečna poraba goriva je ostala na 8,6 litra, pri najvišji hitrosti 90 km/h po avtocesti.

21.DAN

V Benetkah sva bila prvič že leta 1992, ko sem bil šef policije v Kopru. Takrat smo družinsko potovali v Benetke iz Portoroža oziroma Pirana s Princ of Venice, ne vem, če danes še pluje. Spomnim pa se, da smo potovali organizirano in z vodičko. Kar 30 let je od takrat in spomini seveda bledijo, ostajata pa dva dogodka. Obisk neke steklarne z morano steklom kjer sva kupila vazo, ki jo imava še danes. Drug dogodek pa je pica, ki smo si jo takrat privoščili, seveda najcenejšo, ki je bila za naše takratne razmere kar precej draga. Seveda je šlo za testo premazano s polivko paradižnika.

Toda v Benetkah sva bila še leta 2011, 2013 in 2017, tako da sva že kar »poznavalca« Benetk. Benetke se seveda niso spremenile, spremenile pa so se cene, če so kava, malo pivo ali deciliter vina leta 2011 stali enajst evrov sedaj stanejo tam okoli 17 evrov. Teh lokalov sva se izognila in na obrobju starega dela Benetk kosila, za 28 evrov, kar pomeni, da za ta denar dobiš špagete boloneze in dvakrat po dva decilitra piva. Več o današnjem dnevu naj povedo slike.

Gondole v Benetkah.

Most vzdihljajev.

Na Markovem trgu je vedno gneča.

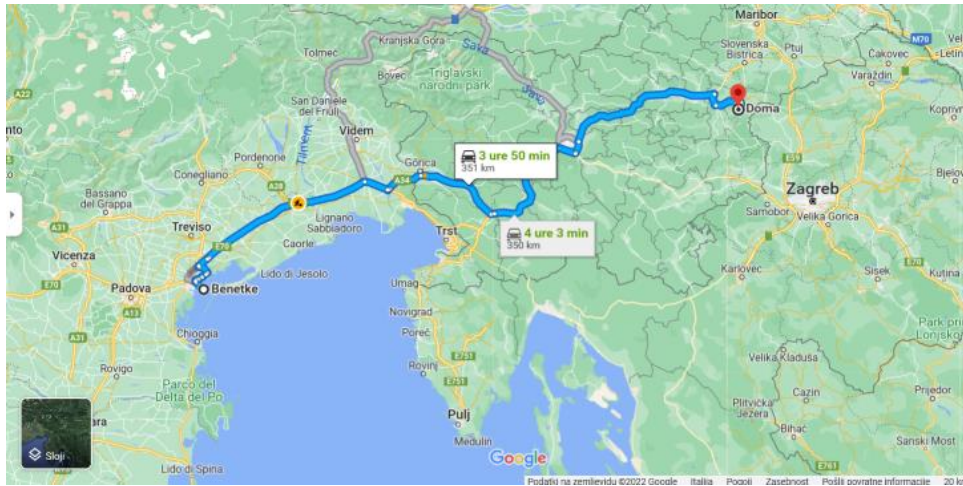
Pogled z mostu Rialto.

Brez špagetov ne gre.

22. DAN

Kamp v Benetkah sva zapustila ob 09.00 uri in pot nadaljevala do Nove Gorice, preko Ljubljane do Celja in seveda do doma.

Pot domov.

ZA ZAKLJUČEK

Za zaključek naj navedeva nekaj podatkov.

- Skupno sva prevozila 4051 kilometrov.
- Za parkirnine sva plačala 33 evrov.
- Za vstopnine in lokalne prevoze sva plačala 50 evrov.
- Za avtoceste sva plačala 101 evrov.
- Za gorivo sva plačala 510 evrov.
- Za kampe sva plačala 496 evrov (to kaže pojasniti, večina avtodomarjev se poslužuje cenениh ali brezplačnih parkirnih mest za avtodome, midva pa nikoli ne pristajava na prenočevanje na nezavarovanih mestih, zato je najin strošek toliko višji).
- SKUPNI strošek 22 dnevnega potovanja, brez hrane je bil 1.190 evrov.

dr. Irena Gorenak in dr. Vinko Gorenak